

Izhaja vsako soboto in velja:
 vse leto K 10.—
 pol leta „ 5.—
 četrt leta „ 2:50

Inserati:
 Petit-vrsta 1krat stane 20 vinarjev,
 Pri večkratni inserciji po dogovoru.

OSF.

Uredništvo sprejema le frankirane rokopise
 ter jih ne vrača.

Uredništvo je v Ljubljani, Knallove ulice 5,
 I. nadstr., upravnništvo pa ravnotam spodaj.

Posamezna številka 20 vin.

Politično-satirični tednik.

Dr. Šusteršič in „Mir“.

Naj v „Miru“ počiva!

Žalostna slava.

V davnih časih Efialt,
je izdal rojake svoje,
jih prodal je Perzijanom,
ki pobili so heroje.
Dolgo že je, pravim, dolgo,
kar se to je pripetilo
a ime se izdajalca
danes še ni pozabilo!
Klerikalni Šusteršič
je izdal
in prodal
za mandate
rodne brate.
V davnih časih Efialt
slul bo novodobni,
ki omislil je Slovencem
kamen nam nagrobni!

Taborski.

Na zaupnem shodu v Mariboru.

(Izvirno poročilo „Ose“.)

Kanonik Mlakar: Častiti in prečastiti — si popravi naočnike ter zagleda tudi nekaj „nečastitih“ — in spoštovani možje! Zbrali smo se, da zremo od svojih poslancev, kako so delali v našo korist.

Posl. dr. Ploj: Lahko mi verjamete, da se ni prijetno baviti z volilno reformo. (Klici: O verjamemo! Zato pa vašega tovariša dr. Žlindre niti ni blizu!) Nihče nam poslancem v lepem klubu ne more očitati uspehov in discipline! Izdelali smo za Spodnje Štajersko tri načrte, prvega za osem mandatov — lahko bi jih bili zahtevali tudi devet — drugega za sedem mandatov in tretjega za šest. In dosegli smo lep uspeh — vlada je sprejela naš tretji načrt! (Kaplan Zorko: Živeli naši poslanci!) Sicer se je takoj po prvem branju pojavilo nasprotstvo med tovarišem Robičem in dr. Šusteršičem (Župnik Kokl: Živio dr. Šusteršič!), ker je Robič zahteval za Štajersko 7 slovenskih mandatov, za

Koroško pa dvoje, a dr. Šusteršič je izjavil, da bo glasoval za vladni načrt. Pa tu ne morete govoriti o slabi disciplini! To je bila le Šusteršičeva „komplicirana taktična poteza“. Bili smo vedno složni in edini! Pri kočevskem mandatu me je sicer zavrnil dr. Šusteršič, da je to kranjska zadeva, kamor se nimam nič vtikati. In prav je imel, saj zato je pa načelnik, da ima prvo besedo! Mi, ki poznamo razmere v klubu, mi, ki poznamo slepo disciplino, mi smo molčali. Tako smo dali vsem politikom in volilcem dober zgled, kako je treba varovati slogo (Živela sloga!). Očitajo mi, da sem prodal prekmurske Slovence. Vidite, to je ravno tako nesramna liberalna laž, kakor če očitajo preblagorodnemu mojemu šefu dr. Šusteršiču, da je prodal koroške Slovence! Pustil sem prekmurske vasi le iz taktičnih vzrokov, namreč zato, da niso bili Nemci hudi. (Klici: Živeli taktični vzroki in taktične poteze!) Ravno tako krivično nas dolže, da smo zanemarjali primorske Slovence. Saj se ne smemo vtikati v primorske razmere. Vi tega ne razumete, ker ne veste, kaj so taktične poteze. (Klic: Živio vseslovenski program! Živela zedinjena Slovenija!) Taktično je bilo prav dobro, da smo potegnili z Italijani. Nam vsaj ne morejo očitati narodnega šovinizma. Nemški krščanski socialisti so bili vedno naši dobri zavezniki. Tudi pred glasovanjem za Koroško in Štajersko so nam slovesno obljubili svojo pomoč. Da so glasovali potem proti nam, jim pravzaprav ne smemo zameriti, saj je že Ribničan rekel, da dela obljuba dolg. Mi moramo biti hvaležni za vsako malenkost, ker smo majhen narod. (Klic: Živela hvaležnost!) Z obstrukcijo bi izgubili naklonjenost vlade, ki jo potrebujemo vsi, zlasti pa midva z dr. Šusteršičem, on za „Gospodarsko zvezo“, jaz pa za — svoje taktične vzroke. Sicer pa izjavljam, da bom glasoval zoper volilni načrt, in da stopim tudi iz kluba, ako se moji tovariši ne potegnejo za koroške zahteve. (Posl. dr. Korošec: „Saj si podpredsednik klubov, pa predlagaj!“) Dr. Ploj: Ti si osel, moj ljubi bratranec, pa brez zamere. Cele tedne že sediš v našem klubu, pa še ne poznaš naših razmer! O, jaz pa sem že bridko občutil, kaj se pravi kaj predlagati v „Slovanski zvezi“. Dragi volilci, pa ne da bi si kaj napačnega mislili o našem klubu in njegovem načelniku! Naglašati sem hotel le vzorno disciplino in enakopravnost v klubu.

Pismo dr. Šusteršiča: Volilci imajo pravico kritizirati delovanje svojih poslancev, toda izjavljam že vnaprej, da bi mi bilo skrajno neljubo, ako bi Vaš shod krenil na pota celovškega shoda. Dobro bi si zapomnil ljudi, ki bi glasovali za kako nezaupnico!

Kaplan Zorko: Ako sprejmete resolucijo, da izrečemo obžalovanje zaradi

„Slovenčevih“ napadov na koroške voditelje, zahtevam, naj se pristavi, da tudi naših nedelavnih, to je katoliških poslancev ne sme nihče napadati.

Dr. Brejc: Slovesno moram izjaviti, da sem predsednik katoliškemu političnemu društvu za koroške Slovence in tako pristen klerikalec, kakršnih ima Kranjska le malo. Izza klerikalne obstrukcije v kranjskem deželnem zboru sem se izpremenil le toliko, da imam nekoliko večjo brado in da nimam nobenega mandata. Ako bi bil jaz delal volilni načrt za Kranjsko, naučil bi bil dr. Šusteršiča prave katoliške morale, ki je mož navzlic vsemu svojemu liguorjanstvu še ne pozna popolnoma. Kaj je bilo treba liberalcem kazati konjsko kopito, da so postali nezaupni! Jaz bi jim bil sestavil iz vseh mestnih kurnikov mandat, toda tako, da bi ga dobili klerikalci, ako že ne drugače, pa v kompromisu s socialnimi demokrati. Midva s Podgorcem imava na Koroškem vse drugačne komplicirane taktične poteze. Sicer sem pa vnet za solidarno slovensko delovanje s pomočjo vseh strank in slojev, zato pa gojim tiho željo, naj bi čim prej poginil liberalizem na Kranjskem, da zavlada po vsej deželi zdrava katoliška stranka, ki jo vodi moj dobri prijatelj dr. Šusteršič.

Prof. dr. Verstovšek: Iz dna svoje ogorčene duše moram povedati poslancu dr. Ploju nekaj bridkih resnic. Gospod dvorni svetnik, spoštujem vas globoko, vas in tudi vse vaše tovariše. Klanjal se bom vam vsem, ako bom v vašem klubu. A vendar si strogo prepovem, da bi me v svoji polemiki imenovali „Jugendbildner“. C. kr. gimnazijski profesor sem ter nimam ničesar opraviti z izobrazbo mladine. Povedati vam moram pa tudi, da niste imeli nikakršne pravice, prodajati prekmurske slovenske vasi. (Dr. Ploj: Kdo pa bi naj imel to pravico? Saj sem vendar tam blizu doma!) Saj nisem nič rekel. Vsa politika lepega kluba je bila dobra in taktično pravilna, primerile so se le majhne nespretnosti. Nespretno je bilo, da je javnost zvedela o dr. Šusteršiča kompliciranih taktičnih potezah.

Kanonik Mlakar: Ker smo se tako lepo pogovorili v bratski slogi, pa zakličimo trikrat živio! Saj vlada ni odgovorna za nespretnosti naših poslancev. Živio! Živio! Živio!

Župnik Kreft: Kdo ve, ako se mi ni ohladil golaž; sedeli smo predolgo.

Huda razlika.

— Kakšna razlika je med lškarjotom in dr. Šusteršičem?

— lškarjot se je po izdajstvu obesil na drevo, dr. Šusteršič pa dr. Gessmannu na škrice.

Iz kluba modrijanov.

Krmavželj: Te dni sem pa moral toliko gledati in poslušati v Ljubljani, da sem popolnoma pozabil ali je zopet kaj govoril nemški cesar, ali že imamo na Kreti novega komisarja in pa, koliko bomb se je zopet razpočilo na Ruskem. Saj smo imeli doma pravo revolucijo, samo s to razliko, da so tiste, ki so pridrli v Ljubljano, branili poleg policijskih sabelj tudi orožniški bajoneti. Lepo je bilo pa vendarle, lepo! Tu je katoliška organizacija pokazala, kaj premore! Klerikalci so imeli tri godbe, ki jih sicer vzdržujejo liberalci. Imeli so svoj pevski zbor, seveda pod vodstvom liberalnega ljubljanskega učitelja. Pokazalo se je tudi, da je Ljubljana pravzaprav čisto klerikalna, zakaj za vse katoliške goste so preskrbeli postelje. Seveda se je v ta namen moral sklicati katoliški shod v dobi, ko so vojaki na manevrih, sicer ne bi bila cukrarnica prazna. V prijeten spomin so katoliški možje in žene pustili vojakom na slamnjakih mnogo žlahtnega mrčesa popolnoma brezplačno.

Petoliznik: Bavimo se rajši z visoko politiko! — Revolucija na Kubi me ne skrbi prav nič, ker kadim le — viržinke. Skrbi me pa zatiranje Grkov na Bolgarskem. Čemu sem se dve leti gulil na gimnaziji grško, ako naj sedaj izgine ta rod od alfe do omega?

Podrepnik: Nemčija lepo napreduje po zgledu drugih velevlasti. Sedaj je srečno dosegla svojo „Panamo“. Sicer pa niti ni čudno, da so si nemški štabni častniki opekli prste ob taki vročini v afriških kolonijah. Zdi se mi le neumno, kaj se je minister Podbielski vtikal v to umazano godljo, ko si je lahko drugje na enak „pošten“ način zaslužil nekaj drobiža. Saj je vendar v ta namen ustanovil Bismarck naselbinsko komisijo na Poznanjskem!

Krmavželj: In vendar je lepo živeti na Nemškem! Tam lahko grešiš kar na račun tretjega vladarjevega kolena! Ko je pred kratkim dobil cesar Viljem prvega vnuka, je pomilostil vse politične zločince ter odpustil celo sodne stroške tistim, ki še niso prestali kazni ali globe. Ker smemo upati, da se v prestolonaslednikovi rodbini „veseli dogodki“ ponove vsako leto, bo pač vsak politični obsojenec skrbel za to, da zavleče nastop kazni in poravnavo sodnih stroškov.

B.

Politično prorokovanje

za prihodnje seje državnega zbora.

Finančni minister Korytowski bo poslednjikrat zahteval povišanje davkov. Železniški minister dr. pl. Derschatta in minister Prade bosta odločno ugovarjala, da bi vlada protežirala Nemce. Pravosodni minister Klein poda načrt času primerne preosnove kazenskega zakona. Poljaki se bodo nesebično potezali za pravice slovanskih bratov. Klerikalci se bodo poganjali za zvišanje učiteljskih plač. Dr. Šusteršič bo neustrašeno preklical vse svoje govore. Ali bo dobil toliko zaželjeni ministrski stol, to še ni gotovo; gotovo pa je, da se ne bi čisto nič obotavljal in da bi ga brezpogojno sprejel z obema rokama.

Vera

kakršno so klerikalni backi molili na tretjem katoliškem shodu v Ljubljani.

Verujem v Bonaventuro, očeta črnih gospodov, vodnika naše stranke, in v glavnega generala njegovega, gospoda našega, iz katerega govori sv. Duh, v dr. Šusteršiča, ki je trpel pod dr. Tavčarjem, obsojen bil od vseh brezverskih Slovencev, — šel pod Severnik, se vrnil v Ljubljano, kjer zdaj sedi na desnici Bonaventure ter sodi liberalce in socialne demokrate. Verujem v častno besedo dr. Žitnika, modrost dr. Kreka, značajnost Šukljeta, sveto življenje in nezmotljivost vseh klerikalnih voditeljev in poslancev. Amen.

A. Z.

Pred nebeškim vhodom.

— Predobri, preljubi Peterček ti, odpri mi sveta nebesa, odpri!

— Vsak vaših hinavščin že zdavnaj je sit,
že zdavnaj zapravljen je ves vaš kredit.
Poberi se in se ne vrni nikar,
— od daleč že gnusi nam kranjski se far!

Po „sijajnem“ III. slov. katol. shodu.

I.

Govornik: Brez vere ni pravega narodnjaštva. Zapišite si te zlate besede v srce!

Poslušalec (sosedu): Čuj, čuj Miha! Zdaj bo treba celo nekaj pisati! Kdo pa to zna izmed nas in naših znancev?

II.

Govornik: Že enciklopedisti so poizkušali izpodkopati vero! Ta golazen...

Poslušalec: Živio! To imajo gospod prav, da zmerjajo bicikliste! Tudi jaz jih ne morem trpeti!

III.

„Prmejš! To bi jih bili te demonstrante! Strli bi jim bili vse kosti! — Že smo vihali rokave, kar ti pridejo v njih srečo — orožniki!

IV.

Dr. Šusteršič je izjavil na III. slovenskem kat. shodu: „Prišel sem in govorim edinole kot ponižen vernik svete in edinozveličavne katoliške cerkve!“

Čemu tedaj ime slovenski kat. shod?

V.

Dr. Šusteršič: Duhovščina mora ohraniti svoj vpliv na šolo. Svojih otrok ne prepustimo brezvercem brez kontrole.

Odmev iz novega Žabjeka: „Tako pravim tudi jaz, borovniški župnik Schifferer.“

VI.

Liberalni gostilničar: Toliko časa so mi prigovarjali, da sem se res naročil za cel mesec na „Slovenca“, ker so mi obetali vse polno katoliških gostov. Prodral pa nisem niti ene klobase. Čemu imam zdaj kup „Slovenčevega“ papirja, ko svojim gostom niti ne smem vanj zavijati klobas, sicer mi takoj izostanejo!

VII.

Dr. Šusteršičev govor je bil zelo dovtipen. Vzbujal je pogosto „živahno veselost“. Da pa pokažem govornikovo duhovitost in stališče klerikalnih zahtev glede humorja, naj navedem samo nekoliko posebno duhovitih izrekov:

1. Ostanete naj doma za pečjo! (Veselost.)

2. Kokodakala in kokodajskala... (Splošna veselost.)

3. Mi ne maramo iti v katakombe! (Živahna veselost.)

4. Mi nismo več potrebni očetove palice! (Viharna veselost.)

5. Brez hinavščine ni politike! (Grozna veselost.)

6. Gospoda, dober tek! (Gromovita veselost.)

Škoda, da nisem urednik kakšnega klerikalnega humorističnega lista! To bi bili lepi časi!

F. Pl.

Poslanci v počitnicah.

Pommer in Wastian prebirata stenografske zapisnike in se iznova učita svoje govore naizust.

Dr. Adler se trudi, da bi nanovo skrpicul raztrgano zvezo socialnih demokratov.

Pogačnik fotografira na kmetih dražestne kravice in teličke v slikovitih pozah.

Dr. Šusteršič se pripravlja za strogo preizkušnjo kot kandidat za pravosodno ministrstvo.

Šuklje izdeluje načrte za bodoče slovensko katoliško vseučilišče v Rovtah, za slovensko katoliško trgovsko akademijo v Dravljah in za slovenski katoliški otroški vrtec v Šent Vidu. Obenem piše životopis dežel. predsednika Schwarz a.

Drobtine.

„Možje, vsak naj voli po svojem prepričanju!“ je dejal jeseniški župnik Zabukovec zbranim volilcem. „Vsi volilci nasprotnih kandidatov bodo izključeni iz cerkve!“ pa je dostavil prav hitro.

„Sladko je trpeti za vero!“ je vzdihnil dr. Mauring in naglo poslal po četrti liter.

„Ne ve naj levica, kar daruje desnica“, poudarjajo naši farji, ne dajo z nobeno ničesar, jemljo pa z obema.

„Smrt alkoholu!“ je rohnel dr. Krek na shodu, doma pa je izvrševal obsodbo, uživa je posebno rujno kapljico.

„Ljubi svojega bližnjega!“ je rekel kaplan Marijini devici in jo je privil na srce.

A. Z.